

Як ми будували свої доми?
Коли стоїш під небесами зими
І небеса розвертаються
Й відпливають геть
Розумієш, що жити потрібно
Там, де тебе не лякає смерть

Будуй стіни
З водоростей і трави
Рий вовчі ями, рови
Звикай жити разом
З усіма день при дні
Батьківщина
Це там, де тебе розуміють
Коли ти говориш вві сні

Клади камінь при камені, будуй свій дім
На глині, на чорноземі твердім
Вибирай у землі з кишень вугілля й сіль
Кожен повинен мати дах для поминок і весіль

Потрібно мати місце, якого буде шкода
Вода чогось варта, якщо це питна вода
Коли справді шукаєш винних, то це не ми
Все життя ми будували свої доми

Обагъа оба, мых мыхкъа, диваргъа дивар
Токътатып истесенъ мени токътат да ал
Егер де мени илимден къувмагъа истесенъ
Эвимни де меннен бераберликте ёкъ этеджень

Брила до брили, цвях до цвяху
Стіна до стіни
Якщо можеш мене спинити, ну то спини!
Але якщо хочеш, щоби мене тут не було
Доведеться крім мене забрати й мое житло

Поближче до сонця, подалі від пустоти
Дерева будуть рости, діти будуть рости
На тютюновому листі виступає роса
Ми будували так, ніби вивершували небеса

Мов упорядковували висоту
Ніби словами наповнювали мову пусту
Ніби повертали речам імена
До брили брила, до цвяху цвях
До стіни стіна

Голос
Сильним дається – для співу
Слабким – для молитов
Мова зникає, коли нею
Не говориться про любов
Ночі не мають сенсу без темноти
Світи наді мною, чорне сонце, світи

Потрібно мати місце, якого буде шкода

Вода чогось варта, якщо це питна вода
Коли справді шукаєш винних, то це не ми
Все життя ми будували свої дома

Потрібно мати місце, якого буде шкода
Вода чогось варта, якщо це питна вода
Коли справді шукаєш винних, то це не ми
Все життя ми будували свої дома